

Sygn. akt VIII C 2399/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko Przychodni (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

o zapłatę 2.568 zł

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje zwrócić na rzecz powoda ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 29 zł (dwadzieścia dziewięć złotych) tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

Sygn. akt VIII C 2399/16

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2016 roku powód W. B., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanej Przychodni (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. powództwo o zapłatę kwoty 2.568 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 2 września 2013 roku zawarł z pozwaną umowę o prowadzenie wykładów, na mocy której za każdy miesięczny cykl wykładów pozwana zobowiązała się wypłacić wynagrodzenie w kwocie 1.500 zł. W ramach przedmiotowej umowy powód wystawił dwa rachunki (...) opiewające na kwoty po 1.500 zł brutto. Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku pozwana wypowiedziała umowę, nie regulując jednocześnie kwot objętych rachunkami. **(pozew k. 3-6)**

W dniu 5 sierpnia 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 5201/16), który pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, zaskarżyła sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

W treści sprzeciwu, nie kwestionując zawarcia przedmiotowej umowy, pozwana wyjaśniła, że powód nie przeprowadził żadnych wykładów, za które mógłby żądać wypłaty wynagrodzenia. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 19-20, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 23-25)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. Podniósł, że wystawienie przez niego rachunków wynikało z faktu realizacji umowy, a zatem przeprowadzenia cyklu szkoleń. **(pismo procesowe powoda k. 42)**

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie. Na rozprawie w dniu 9 maja 2017 roku powód dodatkowo wyjaśnił, że sporna umowa zobowiązywała powoda do pozostawania w gotowości do przeprowadzenia cyklu wykładów z zakresu ekonomii, nie została ona wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym, a za wypowiedzeniem ze skutkiem na dzień 27 grudnia 2014 roku, a nadto, iż rachunek za miesiąc październik 2014 roku został zaakceptowany przez nowy zarząd pozwanej Spółki. W odpowiedzi strona pozwana wskazała, że postanowieniami umowy został objęty wyłącznie cykl wykładów, a nie gotowość do jego przeprowadzenia, także pozew i wystawione rachunki dotyczą wynagrodzenia za prace wykonane zgodnie z umową. Podniosła, że powód nie udowodnił podstawy faktycznej swojego roszczenia, nie wykazał nawet, iż istniał jakikolwiek plan przeprowadzenia wykładów w listopadzie 2014 roku. Na wypadek przyjęcia, iż sporna umowa miała pozorny charakter pozwana wskazała, że powodowi nie powinno przysługiwać wynagrodzenie za czas niesprawowania funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki. Zaakcentowała przy tym, iż za życia A. B. nie było żadnych fikcyjnych umów kompensujących niepobieranie wynagrodzenia za piastowane funkcje w organach spółki. **(protokół rozprawy k. 53-58, k. 79-88)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. B. jest prezesem (...) Fundacji (...) w Ł.. Fundację tę powód powołał do życia wraz z A. B. w listopadzie 2011 roku. Fundacja, o której mowa, była powiązana funkcjonalnie z (...) Sp. z o.o. sp.k. w Ł. oraz pozwaną Przychodnią (...) Sp. z o.o. w Ł., które to spółki utworzyła A. B.. Wszystkie wymienione wyżej podmioty miały jedną stronę internetową, dzieliły się również pracą swoich pracowników, którzy choć formalnie byli zatrudnieni w jednym z nich, to jednocześnie świadczyli pracę na rzecz pozostałych. Obie spółki, jak i fundacja, organizowały szkolenia wewnętrzne oraz zewnętrzne. W przypadku tych pierwszych, odbywały się one w jednej placówce, przy udziale wszystkich zainteresowanych pracowników. Za organizację szkoleń odpowiadał powód. W. B. prosił pracowników o zamieszczanie ogłoszeń o szkoleniach, nakazywał drukowanie ulotek, organizował harmonogram szkoleń, zgłaszał zapotrzebowanie na materiały dodatkowe itp.

W pozwanej Spółce (...) pełnił początkowo funkcję wiceprezesa, tożsamą funkcję powód pełnił także w spółce (...). **(zeznania świadka A. M. 00:13:11-00:38:21 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24.02.2017 roku, zeznania świadka W. S. 00:43:33-01:16:09 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24.02.2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 80-82, zeznania świadka W. G. k. 82-84, okoliczności bezsporne)**

W dniu 8 sierpnia 2013 roku A. B. zmarła. Wówczas powód objął stanowisko prezesa pozwanej Spółki, przy czym z tytułu sprawowanej funkcji i wykonywanych działań W. B. nie pobierał wynagrodzenia. Za kadencji powoda została utworzona odrębna sala przy ul. (...) w Ł., gdzie prowadzono zajęcia, także dla innych podmiotów, mieściło się przedszkole oraz szkoła dla niepełnosprawnych, przeprowadzono remont w siedzibie pozwanej, pozwana rozpoczęła działalność leczniczą, prowadziła specjalizację z rehabilitacji, organizowała kursy masażu I i II stopnia. Powód czynnie uczestniczył w tych działaniach, ponadto przyczynił się do polepszenia kondycji finansowej Spółki. **(dowód z przesłuchania powoda k. 85-87, zeznania świadka W. S. 00:43:33-01:16:09 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24.02.2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 80-82, okoliczności bezsporne)**

W dniu 2 września 2013 roku powód zawarł z pozwaną Spółką umowę o prowadzenie wykładów, której przedmiotem było określenie zasad współpracy w zakresie przeprowadzenia przez powoda cyklu wykładów z zakresu ekonomii w siedzibie pozwanej. W ramach współpracy pozwana zobowiązała się do zamawiania u powoda wygłoszenia wykładów,

które powód zobowiązał się wygłosić osobiście, chyba, że pozwana wyraziła zgodę na powierzenie wygłoszenia wykładu osobie trzeciej, która to zgoda pod rygorem nieważności winna być wyrażona na piśmie. Wynagrodzenie za miesięczny cykl wykładów strony ustaliły na kwotę 1.500 zł brutto. Umowa podlegała rozwiązaniu za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia, nadto pozwana była uprawniona do jej rozwiązania ze skutkiem natychmiastowym w razie rażącego naruszenia postanowień umownych przez powoda. Pod umową w imieniu pozwanej podpis złożył W. S.. **(zeznania świadka T. W. k. 80-82, zeznania świadka W. G. k. 82-84, umowa k. 13-13v.)**

W pomieszczeniach pozwanej odbywały się wykłady, szkolenia, jednak co do zasady były one organizowane nie przez pozwaną, a przez Fundację (...) i Fundację (...), które to fundacje odpłatnie wynajmowały od pozwanej pomieszczenia. Taka umowa najmu została zawarta m.in. w dniu 18 stycznia 2013 roku, a jej stronami była pozwana reprezentowana przez powoda i Fundacja (...), a na jej mocy pozwana zobowiązała się udostępnić swoje pomieszczenia w okresie od stycznia 2013 roku do marca 2014 roku, w zamian za ustalone w umowie wynagrodzenie. Wygłaszanie przez powoda ewentualnych wykładów w ramach konferencji, szkoleń, organizowanych przez inne, aniżeli pozwana podmioty, nie było objęte umową stron i nie stanowiło podstawy wypłaty powodowi wynagrodzenia. Z uwagi na sprawowaną funkcję i osobiste, duże zaangażowanie powoda w działalność pozwanej, jak również wobec faktu, iż powód w rzeczywistości zajmował się nie tylko działalnością pozwanej Spółki, ale także Fundacji (...) oraz spółki (...), ponadto czynnie uczestniczył w rozmowach, jakie toczyły się ze spadkobiercami A. B., W. B. nie miał w rzeczywistości czasu na osobiste prowadzenie szkoleń, czy też wykładów. **(dowód z przesłuchania powoda k. 85-87, zeznania świadka A. M. 00:13:11-00:38:21 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24.02.2017 roku, zeznania świadka W. S. 00:43:33-01:16:09 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24.02.2017 roku , umowa najmu k. 61-62)**

W dniu 3 listopada 2014 roku doszło do zmian w zarządzie pozwanej oraz spółki (...), co miało związek z przejęciem majątku po A. B. przez jej spadkobierców. Początkowo spadkobiercy po zmarłej dążyli wprawdzie do utrzymania powiązań pomiędzy fundacją a poszczególnymi spółkami, w tym celu z różną częstotliwością odbywały się spotkania pomiędzy powodem a spadkobiercami, stawiali oni jednak swoje warunki, które były nie do zaakceptowania przez powoda. Na tym polu dochodziło pomiędzy nimi do antagonizmów, co ostatecznie doprowadziło do opisanych zmian w zarządzie, na skutek których m.in. z funkcji prezesa pozwanej został odwołany powód. Od tego czasu powód zakończył jakąkolwiek współpracę z pozwaną, nie wykonywał na jej rzecz żadnych czynności, w szczególności nie prowadził wykładów ani w listopadzie, ani też w grudniu 2014 roku. W. B. nie pojawiał się również w siedzibie pozwanej, z jednym tylko wyjątkiem, kiedy to wziął udział w imprezie Mikołajkowej. **(dowód z przesłuchania powoda k. 85-87, zeznania świadka W. S. 00:43:33-01:16:09 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24.02.2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 80-82, zeznania świadka W. G. k. 82-84)**

W dniu 28 listopada 2014 roku powód wystawił na pozwaną rachunek nr (...) za wykonane prace zgodnie z umową z dnia 2 września 2013 roku, opiewający na kwotę 1.500 zł brutto, 1.284 zł netto. Z tego samego tytułu powód wystawił w dniu 31 grudnia 2014 rachunek nr (...), również opiewający na kwotę 1.500 zł brutto, 1.284 zł netto. **(rachunek k. 15, k. 16, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku pozwana wypowiedziała powodowi umowę z dnia 2 września 2013 roku z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 27 grudnia 2014 roku. **(wypowiedzenie k. 14, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 22 kwietnia 2016 roku W. B. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 2.568 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty. **(wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki k. 12, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości Sądu, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowił ponadto dowód z przesłuchania stron oraz zeznania świadków. Świadkowie opisali wzajemne powiązania zachodzące pomiędzy spółkami stworzonymi przez A. B. a Fundacją (...), charakter funkcjonowania tych podmiotów, działania powoda, jakie podejmował w pozwanej Spółce podczas pełnienia funkcji prezesa, odnieśli się także do kwestii wygłaszania przez powoda wykładów w okresie objętym pozwem, przy czym żaden z przesłuchanych świadków nie potwierdził, aby W. B. wykłady takie faktycznie w opisanym czasie wygłosił. I tak A. M. stwierdziła wyłącznie, że powód wygłaszał wykłady w ramach projektu realizowanego przez Fundację (...), przy czym nie potrafiła określić czasu, w jakim wykłady te miały miejsce, zeznała również, iż brała udział w warsztatach prowadzonych osobiście przez powoda w maju 2014 roku. W. S. wykluczył z kolei, aby powód prowadził jakiegokolwiek zajęcia dydaktyczne dla pozwanej po październiku 2014 roku, czy to w siedzibie Spółki, czy też w sali przy ul. (...), akcentując, iż od dnia 1 listopada 2014 roku W. B. był fizycznie nieobecny w siedzibie pozwanej i zdarzały się wyłącznie sporadyczne jego spotkania z aktualnym prezesem Spółki. Świadek ten dodał, że powód mógł wygłaszać wykłady w ramach działania innych fundacji, które organizowały szkolenia, jednak w takim przypadku zachowanie powoda nie mogło być kwalifikowane, jako podejmowane w ramach spornej umowy. Na brak działalności dydaktycznej powoda w ramach umowy z dnia 2 września 2013 roku, w okresie obejmującym listopad i grudzień 2013 roku, wskazał również W. G. podnosząc, że gdyby powód wygłaszał wówczas wykłady on musiałby posiadać w tym zakresie jakąś wiedzę, co nie miało jednak miejsca. Świadek wykluczył przy tym możliwość wygłoszenia wykładów w dniach 1 i 2 listopada podnosząc, że pierwszy z w/w dni był dniem świątecznym, z kolei 2 listopada doszło do zalania przychodni na ul. (...) i wszystkie osoby związane z pozwaną działały w celu zminimalizowania strat. Żadnej wiedzy na temat wygłaszania przez powoda wykładów nie miała natomiast T. W.. Świadkowie wskazywali ponadto na znaczne zaangażowanie powoda, jeśli chodzi o organizowanie szkoleń, konferencji, przy czym za oczywiste uznać należy, że przyjęcie na siebie wszelkich kompetencji w tym zakresie, a więc w istocie podejmowanie działań o charakterze technicznym (ustalanie terminów szkoleń, ich harmonogramu, zamieszczanie stosownych ogłoszeń), odróżnić należy od czynnego uczestnictwa w tego typu spotkaniach i wygłaszania w ich toku wykładów. W ocenie Sądu relacje świadków odnoszące się do okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy uznać należy za odpowiadające prawdzie, zeznawali oni bowiem logicznie i spójnie, zgodnie z posiadanym stanem wiedzy, unikając zastępowania ewentualnych luk w pamięci supozycjami. Co istotne, depozycje świadków korespondują z wyjaśnieniami powoda, który sam przyznał, że od dnia 3 listopada 2014 roku, w którym przestał sprawować funkcję prezesa zarządu pozwanej, został pozbawiony możliwości wykonania przedmiotowej umowy, dodając, iż po tej dacie wyłącznie raz pojawił się w siedzibie pozwanej. W. B. nie ukrywał przy tym, że z uwagi na zajmowane stanowisko prezesa i działania podejmowane na rzecz pozwanej, spółki (...) oraz Fundacji (...), nie miał czasu na osobiste prowadzenie szkoleń.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa o przeprowadzanie wykładów, na mocy której powód zobowiązał się do wygłaszania na zlecenie pozwanej miesięcznych cykli wykładów w zamian za ustalone w umowie wynagrodzenie. Wątpliwości nie budziło również, iż umowa ta została zawarta w czasie, gdy powód pełnił nieodpłatnie funkcję prezesa zarządu pozwanej, a także, iż powód z tytułu przedmiotowego stosunku zobowiązaniowego otrzymywał comiesięczne wynagrodzenie, który to stan utrzymywał się do października 2014 roku. Strony nie kwestionowały ponadto, iż powód z dniem 3 listopada 2014 roku został odwołany z pełnionego w pozwanej Spółce stanowiska, po tej dacie zaprzestał wszelkiej współpracy z pozwaną, nie pojawiał się w jej siedzibie, powodowi wypowiedziano umowę o przeprowadzanie wykładów ze skutkiem na dzień 27 grudnia 2014 roku, a także, iż powód wystawił dwa rachunki za wykonane prace zgodnie z umową z dnia 2.09.2013 roku, o nr (...) i (...), obejmujące wynagrodzenie za miesiące listopad i grudzień 2014 roku, które nie zostały przez pozwaną zapłacone. O czym była już mowa wyżej, wątpliwości Sądu nie budziło i to, że powód w spornym okresie nie przeprowadził na

rzecz pozwanej żadnego wykładu, co potwierdzili nie tylko zeznający w sprawie świadkowie, ale także sam powód, który w toku składania wyjaśnień stwierdził „od dnia 3 listopada 2014 roku kiedy wręczono mi odwołanie z funkcji prezesa zarządu Spółki S. uniemożliwiono mi wykonywanie umowy dla tej spółki. Od tamtego czasu poza jednym wyjątkiem imprezy Mikołajkowej moja noga tam nie stała. Tak się umówiliśmy z prezesem R.” (k. 86). W ocenie Sądu w kontekście całego materiału dowodowego wątpliwe jest, aby powód w ramach umowy z dnia 2 września 2013 roku w ogóle przeprowadzał jakies miesięczne cykle z wykładami, skoro spośród przesłuchanych świadków wyłącznie A. M. wspomniała o takowym działaniu powoda, przy czym zeznania świadka dotyczyły wyłącznie dwudniowych warsztatów z maja 2014 roku (a więc z poza okresu objętego pozwem). Znamienne są przy tym depozycje samego powoda, który stwierdził „nie było już oczywiście czasu żebym prowadząc trzy duże firmy prowadził jeszcze osobiście szkolenia” (k. 86-87). Przypomnienia wymaga w tym miejscu, że umowa stron obejmowała wyłącznie prowadzenie przez powoda wykładów zleconych mu przez pozwaną, a zatem ewentualne wygłaszanie przez W. B. wykładów w ramach współpracy z innymi podmiotami, nie mogło stanowić podstawy do wystąpienia przez niego do pozwanej o zapłatę wynagrodzenia. W kontekście powyższej konkluzji oś sporu ogniskowała się w szczególności wokół ustalenia, jaki zakres działań powoda był objęty umową stron, w tym, czy powód mógł się domagać zapłaty wynagrodzenia za pozostawanie w gotowości do wygłoszenia wykładów. Ustaleniu podlegał także charakter samej umowy, w tym to, czy umowa ta nie została zawarta dla pozorów.

Rozważania w powyższym zakresie rozpocząć należy od przypomnienia, iż w treści pozwu W. B. jednoznacznie wskazał, że dochodzi zapłaty za miesięczny cykl wykładów, zgodnie z zapisami § 4 umowy. W tożsamy sposób powód wyraził podstawę faktyczną swojego żądania w odpowiedzi na sprzeciw, wyraźnie akcentując, iż wystawienie rachunków wynikało z faktu realizacji przez niego umowy, a zatem przeprowadzenia cyklu szkoleń. Dopiero w toku ostatniej rozprawy powód wskazał, że zawarta z pozwaną umowa zobowiązywała go do pozostawania w gotowości do przeprowadzenia cyklu wykładów z zakresu ekonomii. Takie sformułowanie żądania, opierające się na żądaniu zapłaty za pozostawanie w gotowości do wygłoszenia wykładów (a więc w istocie swoistego odszkodowania za niezamówienie wykładów przez pozwaną w sytuacji, gdy powód pozostawał w gotowości do odczytów), należało uznać za zmianę podstawy faktycznej pozwu. W konsekwencji o żądaniu takim Sąd nie mógł orzekać w toku niniejszego procesu, przedmiotowa sprawa była bowiem rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, co zgodnie z art. 505⁴ § 1 k.p.c. wyklucza zmianę powództwa, co ma taki skutek, że w przypadku próby dokonania przez powoda zmiany powództwa polegającego na wystąpieniu z nowym roszczeniem zamiast poprzedniego sąd pomija tę czynność procesową i rozpoznaje pierwotne żądanie (por. M. Malinowska (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-505(38), wyd. III, WK 2015). W świetle powyższego wniosku jedynie na marginesie wskazać należy, że treść przedmiotowej umowy nie daje żadnych podstaw do przyjęcia, iż powód mógł domagać się wynagrodzenia również za pozostawanie w gotowości do wygłoszenia wykładów. O czym była już mowa, w umowie wprost zastrzeżono, że w ramach współpracy powód zobowiązany był do wygłaszania zamówionych wykładów, przy czym co do zasady wykłady miały być wygłaszane przez powoda osobiście, a na powierzenie odczytu wykładu osobie trzeciej W. B. musiał uzyskać pisemną zgodę pozwanej (§ 3 pkt 2 umowy). W umowie strony uzgodniły ponadto, że powód odpowiada wobec osób trzecich za rezultat wykonywanych w ramach umowy czynności, co w połączeniu z zapisem dotyczącym wynagrodzenia (tj. za miesięczny cykl wykładów), wyklucza przyjęcie, iż treścią umowy zostały objęte inne czynności, poza osobistym wygłaszaniem przez powoda wykładów w cyklu miesięcznym. Uwadze Sądu nie umknęło przy tym, że powód w ogóle nie wykazał (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby nie tylko na listopad i grudzień 2014 roku, ale w ogóle, w czasie trwania umowy, dysponował jakimkolwiek planem wykładów. Nawet zatem gdyby hipotetycznie założyć, że powód mógł żądać wynagrodzenia za bycie w gotowości do wygłoszenia wykładów w ramach miesięcznego cyklu, w sprawie nie zostało w ogóle wykazane, iż gotowość tą W. B. zachowywał. Jednocześnie w treści rachunków nr (...) powód wyraźnie wskazał, iż żąda wynagrodzenia za wykonane prace zgodnie z umową z dnia 2.09.2013 roku, nie zaś za gotowość do wygłoszenia wykładów. Całość powyższych rozważań implikuje jednoznaczną konstatację, że powód podpisując umowę z dnia 2 września 2013 roku nie miał żadnych wątpliwości odnośnie jej charakteru. W takiej sytuacji irrelevantne znaczenie ma okoliczność, w jakiej dacie i w jakim trybie doszło do rozwiązania umowy stron, skoro po stronie powoda nie ziszczył się warunek w postaci przeprowadzenia przez niego cyklu wykładów, który konstytuowałoby uprawnienie do żądania wypłaty wynagrodzenia. Bez znaczenia jest również, iż przedłożone przez W. B. rachunki zostały zaakceptowane przez

dyrektora placówki, akceptacja taka sama w sobie nie rodzi bowiem po stronie zleceniobiorcy prawa do żądania wypłaty wynagrodzenia.

Oczywiście zupełnie odrębną kwestią jest, czy podpisując przedmiotową umowę strony rzeczywiście działały z przekonaniem, iż powód w zamian za wynagrodzenie będzie comiesięcznie wygłaszał cykl wykładów, czy też umowa ta miała w istocie na celu wynagradzanie powoda za czynności, jakie podejmował on jako prezes zarządu pozwanej Spółki po śmierci A. B.. W ocenie Sądu wątpliwości w tym zakresie nasuwają się same, zwłaszcza jeśli uwzględnić okoliczność, że powód w ogóle nie wykazał, iż w okresie od września 2013 roku do grudnia 2014 roku przeprowadził jakiegokolwiek wykłady (W. B. nie podał żadnych dat takowych wykładów, ich tematyki, miejsca, w którym się odbyły, audytorium, do jakiego były kierowane itp.), a z przesłuchanych świadków wyłącznie A. M. wskazała na fakt przeprowadzenia przez powoda wykładów, przy czym, o czym była już mowa, świadek wspomniała wyłącznie o jednym takim zdarzeniu, mającym miejsce w maju 2014 roku. Pamiętać przy tym należy, że sam powód w zasadzie wykluczył, aby był w stanie osobiście prowadzić szkolenia. Jednocześnie, co było w sprawie niesporne, powód z tytułu przedmiotowej umowy otrzymywał wynagrodzenie co miesiąc, aż do października 2014 roku. W rozpatrywanym przypadku umowa z dnia 2 września 2013 roku byłaby więc zawarta dla pozoru, a zatem zastosowanie miałyby art. 83 § 1 k.c., zgodnie z którym, nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Jak wynika z treści przywołanego przepisu, przy przyjęciu pozornego charakteru umowy z dnia 2 września 2013 roku powód byłby uprawniony do żądania zapłaty wynagrodzenia, jednak wyłącznie za okres, w którym pełnił on funkcję prezesa zarządu. Co było w sprawie niesporne i co przyznawał sam powód, został on odwołany z przedmiotowego stanowiska z dniem 3 listopada 2014 roku, co prowadzi do prostej konkluzji, iż za okres wskazany w pozwie W. B. nie byłby uprawniony do otrzymania wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c.

Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało oddalone w całości. Powód winien zatem zwrócić pozwanej koszty niezbędne poniesione w celu obrony jej praw (art. 98 § 3 k.p.c.).

Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 1.217 zł i obejmowały koszty zastępstwa adwokata w stawce minimalnej – 1.200 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.